

Vedr. bispedømmets retningslinjer for uddeling og modtagelse af kommunionen.

Kære trosfæller,

Vor dagligdag, også den kirkelige, er stadig præget af coronapandemiens virkninger. Vi glæder os dog over, at vi siden Kristi Himmelfart igen kan samles til offentlige messer og andre aktiviteter i vore menigheder. For at begrænse og mest muligt undgå smittefare er der alligevel stadig en hel del restriktioner, såsom begrænset deltagerantal og krav om overholdelse af regler om afstand mellem personer, rengøring, afspritning mm. Fra bispedømmets side er der allerede udsendt retningslinjer vedrørende fejring af offentlige messer. Også som Kirke føler vi os forpligtede til at medvirke til at mindske faren for udbredelse af corona. Dog må de udsendte retningslinjer ikke betragtes som en rent kirkelig forordning, men som retningslinjer, der er underlagt de betingelser, de civile myndigheder har opstillet.

Uddelingen af kommunionen er underlagt en række særlige begrænsninger. For tiden uddeles kommunionen ikke under vinens skikkelse, og modtagelsen af Kristi Legeme skal ske i hånden, og kommunionionsuddeleren skal bruge handsker. Disse påbud går tæt på, da Eukaristien er noget af det helligste, vi kan omgås. Det betyder også, at stærke følelser bliver vakt både hos dem, der uddeler og modtager kommunionen. Der er noget yderst unaturligt ved at skulle bruge handsker, og for mange er det stadig grænseoverskridende at modtage kommunionen i hånden. Disse ubehag er langt henad vejen forståelige, og i hvert fald lader de sig ikke ignorere. Ikke desto mindre kræver den aktuelle situation, at der må ses bort fra disse ubehag og nogle af de traditioner, vi er vant til. Det er først og fremmest nødvendigt for at undgå smittefare. Dertil kommer, at manglende overholdelse af reglerne kan vække ængstelse hos nogle, en ængstelse, som ikke kan ignoreres.

For mange er det en stor udfordring at indse nødvendigheden af at modtage kommunionen i hånden. Det skal understreges, at det under normale omstændigheder er det enhver troendes ret at modtage kommunionen i munden. Når smittefaren engang er overstået, vil denne form for modtagelsen af kommunionen kunne genoptages, men på grund af den nuværende risiko for smitte kan man for tiden ikke påberåbe sig denne ret. Uanset hvilken form for modtagelse af kommunionen man normalt foretrækker, må det accepteres, at kommunion i hånden og kun under brødets skikkelse er det eneste tilladte i den nuværende situation. Mange savner nemlig også at modtage Kristi blod, men dette afkald må der ligeledes indtil videre leves med.

Selv om det for mange er uvant, er det på ingen måde respektløst at modtage kommunionen i hånden, når man ellers er rigtigt disponeret, dvs. tror på Kristi virkelige nærvær og er i nådens stand. Derfor må måden at modtage kommunionen

på ikke blive et alvorligt samvittighedsspørgsmål. Ydermere var modtagelse af kommunionen i hånden gængs praksis i det meste af det første årtusind. Fra Pavestolens side blev muligheden for håndkommunion indført i 1969 som en tilladelse, de enkelte biskopper kunne benytte sig af. Denne tilladelse udnyttedes nu i store dele af Kirken, og derfor skal modtagelse af kommunion i hånden betragtes som en ret og en mulighed, der ikke kan anfægtes eller betragtes som mindre værdig.

For mange betyder forbuddet mod mundkommunion, at de i denne tid afholder sig fra at modtage Kristi Legeme og nøjes med den åndelige kommunion. Dette står naturligvis de pågældende frit for; men bør samtidig også give anledning til overvejelser, om det er rimeligt at give afkald på modtagelsen af Kristus blot fordi, det ikke kan ske under en bestemt form.

Trods de udfordringer, det giver, gælder de tidligere udsendte retningslinjer således stadig, indtil andet meddeles, hvilket betyder at

**Kommunionen kan kun modtages under brødets skikkelse og i hånden.
Uddeling af kommunionen i munden må heller ikke finde sted efter messen.**

og at

Præster og andre kommuniionsuddelere skal bære handsker. Brugen af handsker kan ikke erstattes af afspritning af hænderne.

Det er en vanskelig tid også for Kirken. Vi har måttet opgive og ændre på mange vante ting. Det væsentlige forbliver dog uændret. Vort personlige forhold til Gud i tro og bøn kan ingen tage fra os, og vi kan også glæde os over igen at kunne mødes til fejring af Eukaristien. Selv om vi kan opleve de nuværende restriktioner fra de civile myndigheders side som en begrænsning, er de ikke i grundlæggende modstrid med nogen kirkelig forordning og slet ikke i denne tid. Jeg beder derfor alle medvirke til, at de givne retningslinjer overholdes.

København, den 20. juli 2020

+Czeslaw